

O. Sej je menda istega vira: pasti, opasti se, — są se cavere, opasū - sístvo - senije diligentia, opasije curiositas, opasíno -ně accurate; serb. opasno, rus. opasko.

P a š n i k.

Kaj učitelju opovira pri šolski vzreji. Perva stvar v šoli je in bode tudi ostala prava vzreja ali odgoja. Vspešno podučevati zna marsikteri učitelj, ali prav vzrejati zna le redki. Zraven tega pa učitelju opovira pri vzreji tudi

1) domača razvada pri otrocih. Kedar otroci pridejo v šolo, imajo že mnogo mnogo hudo vkoreninjenih napak, ktere se težko morejo popolnoma izruvatí, ker prva domača vzreja ima naj več vpliva in moči do poznejših šolskih vodil i. t. d.

2) Šolsko vzrejo opovira tudi to, da ima učitelj prenapolnjeno šolo. Ta vé, ki skuša, kako hudo je odgojniku tam, kjer ima blizo 100 učencev ali še écz v eni sobi.

3) Zeló opovíra šolsko vzrejo tudi to, da se domača vzreja ne strinja vselej s šolsko. Večkrat se prigodi, da učitelj vleče na eno stran, starši pa na drugo, — in tako vsi ne morejo naprej.

4) Tudi krajne in časove razmere obtežujejo šolsko vzrejo. Posebno v večjem mestu je zeló zeló težavno šolsko mladost prav vaditi in varovati pred tolikimi škodljivimi zgledi in zapeljevanji. Kdor je vzrejal kmečko mladost in potem mestno, ta vé, kako velik razloček je tu. Ko bi učitelji na kmetih vedeli, kako težavno je vzrejevanje in podučevanje v mestnih šolah, bi mestnih učiteljev kar nič ne blagrovali. P.

Šolske stvari.

Ako se v šoli kazavni poduk posebej obravnava, naj se učitelj naj pred ravná po tej le versti: I. Človek. II. Njegove potrebe. III. Otrok, učenec. IV. Šola. V. Šolska hiša. VI. Stanica. VII. Spavnica. VIII. Kuhinja. IX. Domača hiša. X. Sosedne in druge hiše. XI. Vas in mesto.

Književnost.

Pesmi. Zložil Josip Cimperman. V Ljubljani, natisnil in založil J. Blaznik. Posvečene gosp. dr. Etb. Costi.

Naprodaj jih ima bukvar Kler v Ljubljani po 40 kr. Kazalo teh milih pesniških cvetkov mladega pesnika je taki le: Svojim pèsmicam. Bog. Molitev. Zyon. Utrinek. Pozdrav in pri-sega. Domovini. Modrost. Želja. Pomladančica. V tihi noči. Gospodova molitev. Iskrica. Prijatelju v spomènik. Opomin k veselju. Odhodnica. Slovo od doma. Zdravica. Sonet 1. Sonet 2. Sonet 3. Sonet 4. Kaj bi mi sercé ogrélo. Sanja. Pésnik. Cena nesreče. Človek brez domoljubja. Lovec. Gazela. Brezbožnemu svetu. Zjutraj. Med svét. Pomlad spet raz-siplje. Na zeleni trati. Tam na malem grobu. Ladija od bréga. Hajd čez ramo torbo. Delaj kakor mravlja. Matere ve ljube. Solnce, zlato solnce. Vaša hrabra djanja. Kar od tebe proč sem. Kak'sen jaz dobiček. Grenka si ti časa. Iz življenja za življenje. Upanje. Prijateljstvo. Vseh vernih duš dan. V spomin Fr. Gornika. Zastavica. — Ako vemo, da je g. pisatelj bolehen in že več let ne more pod milo nebo, se res čudimo, da je duh, ki veje iz njegovih pesmic tako čverst, mil in ljubeznjiv. G. Cimperman je že nekaj časa tudi „Tovaršev“ prijatelj, od ktereга smo dobili že marsiktero pesniško cvetico. Bog mu daj boljše zdravje!

Deklè in lilja.

Oj rasti, rasti lil'ja bela,
Kedàr te vidim, sem vesela,
'Zmed vseh rož verta mojega
Si meni ti naj milija.

Ko žejno krog tebe zemljico
Napajam jaz s hladno vodico,
Veselo bije mi sercé
In v njem se zbuja jo želje:

Da tak' kot ti tud' jaz bi bila
Zmir čista, lepa ino mila,
Tak' kot je jasen tvoj obraz,
Naj moj tud' bil bi vsaki čas!

Josip Cimperman.